

21178
30.5.13

ΒΥΡΩΝ Γ. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ
Βουλευτής Β' Αθηνών Νέας Δημοκρατίας

ΕΡΩΤΗΣΗ
Προς τους Υπουργούς:

- 1) ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**
- 2) ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

Θέμα : «Συγχώνευση» δημοσίων βιβλιοθηκών και της βιβλιοθήκης της Ανδρίτσαινας ειδικότερα.

Πληροφορούμαι, από δημοσίευμα της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» (28-5-2013) συγκεκριμένα, ότι στους υπό κατάργηση δημόσιους φορείς περιλαμβάνονται και 46 δημόσιες βιβλιοθήκες που θα «συγχωνευθούν».

Ναι, ομολογώ ότι για την ευαισθητοποίησή μου προκειμένου να διαμαρτυρηθώ και να προλάβω να σώσω ό,τι είναι δυνατό να σωθεί με την παρούσα ερώτησή μου, συνέβαλε και το γεγονός ότι μεταξύ των προς κατάργηση ή συγχώνευση βιβλιοθηκών περιλαμβάνεται και η ιστορική βιβλιοθήκη της γενέτειράς μου της Ανδρίτσαινας, δωρεά προς την πόλη του Κοραϊστή λογίου και φιλοτέχνου και φιλίστορος Κωνσταντίνου - Αγαθόφρονος Νικολοπούλου, όπως καταδεικνύεται από την από 1-6-1838 (ακριβώς 175 χρόνια πριν) επιστολή του και ταυτόχρονα πράξη δωρεάς και ιδρυτικό έγγραφο της βιβλιοθήκης που απέστειλε από το Παρίσι προς τον Δήμο Ανδριτσαίνης ο Κ. Νικολόπουλος.

*«Ευγενέστατε Δήμαρχε της Ανδριτσαίνης
Εντιμότατοι Σύμβουλοι της Δημαρχίας
και λοιποί πάντες Ανδριτζανίται
φίλοι και αδερφοί,
Συμπατριώται μυριοπόθητοι!»*

Προ τριάκοντα ετών διατρίβων εν Παρισίοις ως φιλόμονσος και αποβλέπων εις το κοινόν όφελος της Ελλάδος και ιδιαιτέρως εις το της Ανδριτσαίνης, ένθα εγεννήθη ο αοίδημος και ενάρετος πατήρ μου Χατζή Γεωργάκης Νικολόπουλος, Μισιρτζής, επίτροπος του Αγίου Τάφου, αποθανών προ πολλού υπέργηρος εν Σμύρνη, συνέστησα μετά πολλών πόνων, ταλαιπωριών και ιδρώτων Βιβλιοθήκην μεγάλην και

αξιολογωτάτην κατά πάντα, έχων σκοπόν ίνα έλθω εις Ανδρίτσαιναν προς διάδοσιν των ολίγων φώτων, όσα εκτησάμην εν τη πεφωτισμένη Γαλλία, και τελειώσω πλησίον υμών, των αγαθών και φιλομαθών Αρκάδων ησύχως και ευδαιμόνως, το επίλοιπον μέρος της ζωής μουν. Επειδή δ' έμαθον εκ της φήμης ότι επιθυμείτε καταστήσαι μέγα και τακτικόν σχολείον εις φωτισμόν των ημετέρων τέκνων, εις αύξησιν και βελτίωσιν του υμετέρου εμπορίου, εις τελειοποίησιν της σωτηρίου γεωργικής τέχνης, εν ενί λόγω εις ευδαιμονίαν όλων των κατοίκων της Ανδριτσαίνης και της λοιπής Πελοποννήσου, μετά χαράς, φίλοι και αδελφοί, προσφέρω δώρον προς υμάς όλον τον πλούτον, ον μοι εδωρήσατο φιλανθρώπως ο παντοδύναμος Θεός, δηλαδή όλην μου την βιβλιοθήκην, λέγω δε υμίν εν ταντώ το του αποστόλου: «Αργύριον και χρυσίον ουχ' υπάρχει μοι, ο δ' έχω, τούτο υμίν δίδωμι».

Οθεν πέμψατέ μοι όσον τάχος δύο άνδρας πιστοτάτους και επισήμους Ανδριτσανίτας, προς οὓς εγώ ευθύς παραδώσω αδιστάκτως τον προσφερόμενον πλούτον, διότι αλλέως εστί αδύνατον. Εν τοσούτῳ δε φροντίσατε ίνα καταστήσητε τάχιστα, τουλάχιστον κατά το παρόν, σχολείον Ελληνικόν και αξιόλογον, όπερ, αφού συν Θεώ έλθω εις Ανδριτζαίναν κατά τον μέγα μου πόθον, καταστηθήσεται, ως ελπίζω, κοινή Ακαδημία δι' όλην την Πελοπόννησον.

Ερρωσθε ευδαιμονούντες διηνεκώς, άνδρες φιλόκαλοι, φιλόμουνσοι και φιλοπάτριδες!

Ο Υμέτερος συμπατριώτης
Αγαθόφρων Νικολόπουλος»

«Ἐν Παρισίοις τῇ α' του
Ιουνίου ἀωλή' Ν.

Γράφετε μοι πάντοτε διά τον εν Αθήναις φιλτάτου ανεψιού μου κυρίου Χαραλάμπους Χριστοπούλου, Ανδριτζανίτου.

Ο Δήμος Ανδριτσαίνης με ευγνωμοσύνην απεδέχθη την πολύτιμον δωρεάν και απέστειλεν εις Παρισίους τον εις την δωρητήριον επιστολήν αναφερόμενον ανεψιόν του δωρητού Χαράλαμπου Χριστόπουλου, τον κατόπιν Υπουργόν της Παιδείας, και τον δημοτικόν σύμβουλον Κωνσταντίνον Φαρμάκην Ζαριφόπουλον να παραλάβουν τα βιβλία.

Ο δωρητής, αφού με χαρακτηριστικήν στοργήν έδεσε τα βιβλία, έγραψεν εις την πρώτην σελίδα όλων των βιβλίων με ανεξίτηλον μελάνην τας λέξεις: «Κτήμα ιερόν της Ανδριτσαίνης, δώρον Αγαθόφρονος Νικολόπουλου» ή «Αγαθόφρων Νικολόπουλος τη Ανδριτσαίνη» ή «Α.Ν. τη Α.» εσημείωσε τας πολυτίμους, σπανίας και δυσευρέτους εκδόσεις, έγραψε βιβλιογραφικάς σημειώσεις και χαρακτηριστικάς ενδείξεις επ' αυτών, επεμελήθη της κατά τάξιν τοποθετήσεώς των εις κιβώτια, εμερίμνησε δια την φόρτωσιν και παρέδωσε εις την επιτροπήν οδηγίας, παρέμεινε δια την τακτοποίησιν υποθέσεών του εις Παρισίους, ίνα έλθῃ αμέσως κατόπιν και αυτός εις Ανδριτσαίνα.

Δυστυχώς δεν εξεπληρώθει ο μέγας του πόθος, ίνα έλθη εις την Πατρίδα, υπέρ της οποίας τόσον επόνεσε, «προς διάδοσιν των φώτων, όσα απέκτησεν εις την πεφωτισμένην Γαλλίαν». Το 1842 ηγγέλθη ο θάνατός του εκ Παρισίων, συμβάς, κατ'

άλλους μεν εν πλω, κατ' άλλους δε εκ γαγγραίνης, την οποίαν έπαθε εις την δεξιάν χείρα κατά την τοποθέτησιν εις τα κιβώτια των βιβλίων. Τα βιβλία εντός 47 κιβωτίων μετεφέρθησαν εις την Ανδρίτσαινα δια ζώων, εκ του λιμένος Κατακώλου, και εποποθετήθησαν προσωρινώς εις την εκκλησίαν «Αγία Βαρβάρα» και ωρίσθη επιτροπή εκ των Ζαφειροπούλου, Κανελλοπούλου, Φάσα και Ζαριφοπούλου, διαχειριστική».

(Από τη σχετική μονογραφία του πρώην Διευθυντού της Βιβλιοθήκης Ανδριτσαίνης και διακεκριμένου λογίου αειμνήστου Αγησιλάου Τσέλαλη).

Επειδή η απόφαση για «κατάργηση» των ιστορικών βιβλιοθηκών, ως ο κατωτέρω κατάλογος, μεταξύ των οποίων και η βιβλιοθήκη Ανδριτσαίνης, ισοδυναμεί με πνευματικό ακρωτηριασμό ενός τόπου και ενός λαού που είχε και έχει πάντα ως σημείο υπαρκτικής αναφοράς τη βιβλιοθήκη της πόλης του.

Επειδή δεν είναι προφανώς ζήτημα κόστους και δημοσιονομικής προσαρμογής, δεδομένου ότι το προσωπικό που υπηρετεί στις 46 προς «συγχώνευση» βιβλιοθήκες είναι (πάντα κατά το δημοσίευμα της «Κ») 200 απασχολούμενα άτομα, με αδιευκρίνιστη την τύχη τους από πλευράς υπηρεσιακής και μισθολογικής μετά τη «συγχώνευση».

«Δημόσιες βιβλιοθήκες που θα συγχωνευτούν, στις εξής περιοχές:

- 1) Αίγινα, 2) Αερόπολη, 3) Βυτίνα, 4) Δελφοί, 5) Λευκάδα, 6) Μηλιές,
- 7) Μολάοι, 8) Μουζάκι, 9) Πεταλίδι, 10) Μήθυμνα, 11) Ζάκυνθος,
- 12) Ζαγορά, 13) Ανδρίτσαινα, 14) Σάμος, 15) Σιάτιστα, 16) Βέροια,
- 17) Χίος, 18) Γρεβενά, 19) Καλαμάτα, 20) Δράμα, 21) Έδεσσα,
- 22) Ελευθερούπολη, 23) Πύλη, 24) Καρπενήσι, 25) Κέρκυρα, 26) Κιλκίς,
- 27) Κόνιτσα, 28) Λαμία, 29) Ληξούρι, 30) Λιβαδειά, 31) Ναύπακτος,
- 32) Μυτιλήνη».

Επειδή ο τροϊκανογενής, κατά την έμπνευση και την τιμωρητική λογική, σχεδιασμός για «κατάργηση» των δημοσίων βιβλιοθηκών δεν μπορεί να γίνει σεβαστός, γιατί θα ήταν σα να συναινούσαμε στον πνευματικό αυτοχειριασμό μας, στον οποίο μας υποχρεώνουν είτε από δολιότητα, είτε από περιφρόνηση προς τον λαό που θέλει να ζήσει φτωχός έστω, αλλά με την εθνική του ταυτότητα και την πνευματική και πολιτισμική του κληρονομιά ζωντανή, είτε από το ότι είναι λογιστικοπαθείς και αριθμολάγνοι, ενώ εμείς θέλουμε να ζήσουμε ως άνθρωποι και ελεύθεροι και ανεξάρτητοι ως Έλληνες.

Επειδή η Κυβέρνηση της Ελλάδος πρέπει πάση δυνάμει να αντισταθεί επιτέλους σε προγράμματα και σχέδια που αποσκοπούν στις παράλογες και απάνθρωπες απαιτήσεις των τοκογλύφων δανειστών μας που λειτουργούν με το επαίσχυντο δόγμα «αφού χρωστάς δεν θα ζήσεις», και δεν θα έχεις ιστορία, ούτε μουσεία, ούτε μνημεία, ούτε βιβλιοθήκες, ούτε πολιτισμική και εθνική ταυτότητα, ούτε κατοικημένη ύπαιθρο χώρα και μικρές κωμοπόλεις.

**Δια ταύτα
Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:**

Πώς σκέπτονται να αντιμετωπίσουν δηλαδή να προλάβουν το έγκλημα της πνευματικής ιστορίας και πολιτισμικής εθνοκάθαρσης, η τέλεση του οποίου γίνεται με την «κατάργηση» των 46 δημοσίων βιβλιοθηκών;

Αθήνα, 30 Μαΐου 2012

Ο Ερωτών Βουλευτής

**Βύρων Γ. Πολύδωρας
ΝΔ – Β' Αθηνών**

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ, 100 21, Αθήνα, Τηλ.:210 370 7034, Φαξ: 210 370 7037
Υμηττού 122, Παπάγου 156 69, Τηλ. 210 65 28 000, 210 6514 269, Φαξ: 210 6561 419
e-mail : vpolydoras@yahoo.gr